

התיאטרון העירוני
באר שבע

168 169

המלך
בשדות

מאת: משה שמיר

התיאטרון העירוני באר שבע

מינהלה טכנית

מנהל יצור - יואב מהרבני
מנהל טכני - אבי קובני
מנהלי הצגות - שלמה לסרי / איציק קריספין
דרור יובל
אחזקה - מרק פבזנר / יגאל קופלין

צוות טכני

מנהל במה ראשי - משה הראל
אלי יוספי
מנהל במה - אלי
צוות טכני - אריה לוצ'טו
מוטי ברהום
יורם אלי
אורן חזן
חשמלאים - שמואל מור
יצחק דוד זאדה
שמעון זרחי
זאב מוסקוביץ
מריו לרמן
סאונד - גיא מלכה / אופיר ספיר
מחסן תלבושות - ציונה לוי
מלבישות - סוזי כהן
אילנה כהן
פאנית - רעיסה פודולובה
מינהלה מתפרה - משה מילשטיין
יוליה ברוינר

הנהלה ציבורית

פרופ דן מאירשטיין - יו"ר ההנהלה
ריימונד אברגיל
ד"ר מרינה וולפסון
משה זילברמן
אהרון ידלין
שרה ליסובסקי
מרגלית סטנדר
רפי פרידמן
ד"ר ניסים קוז
פרופ' ברכה רגר

מנהל התיאטרון - ד"ר רזי אמיתי
מנהל אדמיניסטרטיבי - עודד יצקן
חשב התיאטרון - יצחק אביתר
מבקר פנים - רייח דב גדות

מינהלה

מזכירת התיאטרון - נעמי אלתר
מנהל מכירות ושיווק - עדי זמיר
מנהלת יח' פרסום - הדס גדרון
מדור שכתב - קרול בן-יוסף
מנהלת מח' מנויים וקופה - ליאורה אורן
קופאיות - עופרה בן זקן, מיטל הררי
מנהלת חשבונות - יהודית שמש
מזכירות - לילך מויאל

מנהלים בעבר

גרי בילו - מייסד ומנהל התיאטרון בשנים 1973-1981
ציפי פינס - מנהלת התיאטרון בשנים 1981-1993
גדי רול - מנהל התיאטרון בשנים 1993-1996

התיאטרון פועל בסיועם הכספי של:
משרד החינוך והתרבות, עיריית באר-שבע.

התיאטרון העירוני באר-שבע. שד' זלמן שזר 8, ב"ש.
טל. הקופה: 07-6238278 מחלקת מכירות: 07-6230823
פקס: 07-6237705.

הוא הלך בשדות

מוצרים

מאת: משה שמיר
בימוי: גדי ענבר
מוסיקה: מאיר בנאי
תפאורה: אבי שכוי
תאורה: עמיר ברנר
תלבושות: עפרה קונפינו
תנועה: גליה פרדקין-וינגרטן

מנהל הצגה: דרור יובל

מנהל ייצור: יואב מהרבני

מנהל טכני: אבי קובני

עוזרת במאי: אייר ענבר

מנהל במה: אלי עטיה

סאונד: גיא מלכה / אופיר ספיר

עול הצגה: היציקו דוד זאדה

רקויזיטור: אורן חזן

בניית תפאורה: תיאטרונית

מלבישה: סוזי כהן / אילנה כהן

פאות: רעיסה פודולובה

עיצוב תוכניה וזכרה: נעמי פוקס משעול

הפקת דפוס: נתיב הפקות

צילומים: ישראל הרמתי

הפקה ועריכת תוכניה: הדס גדרון

תאריך הצגה ראשונה: 15.11.97
משך ההצגה: כשעתיים כולל הפסקה.

משתתפים (לפי סדר א-ב')

גינגי: קיבוצניק - חן אלון

אחד קיבוצניק - שלמה בר-שביט

אילנה; דנדה - אילן גרזי

רות'קה כהנא - מירב גרי

סמיון; קיבוצניק - אלכס וינגרט

אברהם - עמי טראוב

פסח - ליאור ייני

יילי כהנא - עמוס לביא

רפי; צוציק - ורדי מוסקוביץ

צילה; רקדנית; פלמ'חניקית - נטלי נאמן

חנה'לה; פלמ'חניקית - שגית סגל

גיטה - מרגלית סטנדר

ביברמן - אריאל פורמן

אורי כהנא - שרון צור

מיקה - אפרת רייטן

דינה'לה; קיבוצניקית - מאיה שעיה

מנהל מוסיקלי ואקורדיוניסט - חיים גרינשפון

מתופף - צביקה יפה

תודות התיאטרון:
לגיל אלדמע, לגדעון אפרתי
ולמוזיאון "החצר הישנה" בקיבוץ עין שמר.

... ועדיין בדרך

שלוש פעמים הועלה "הוא הלך בשדות" על הבמה, מאז הוצג בראשונה לפני חמישים שנה. הערב, בתיאטרון באר שבע, זוהי הפעם הרביעית. זוהי גם פעם ראשונה. בשלוש הפעמים הקודמות (1948, 1956, 1966) - הייתה המשכיות טבעית: הבמאי יוסף מילוא והצירי אריה נבון, נתנו להצגה שלוש פעמים את המסגרת, שהייתה לנכס קלאסי בתולדות התיאטרון הישראלי. שניים מטובי השחקנים של התיאטרון הישראלי - אברהם בן יוסף ומרדכי בן זאב - מילאו את אותו התפקיד בכל שלוש הפעמים.

מכל הנזכרים עד כה נמצא עימנו בחיים רק מרדכי בן זאב, אבל הפעם מקומו בקהל. כי זוהי הצגה חדשה, ראשונית - יצירה רעננה של הצעיר בתיאטרוני הערים בישראל. חדשה ורעננה, כאילו זוהי הצגתו הראשונה של המחזה, כאילו עברה רק שנה אחת מאז סיפורם של אורי ומיקה.

וחדשה גם לי, כי סיפור ההליכה הזאת בשדות היה צריך לגדול בזכות עצמו במשך חמישים שנה עם מאות הצגות תיאטרון, ועשרות מהדורות של הרומן שממנו נולד המחזה, וסרט קולנוע שהוקרן בארץ ובכל העולם ואצלינו בטלוויזיה - עד שמגע הקסם החי של תיאטרון צעיר ובמאי מקורי עורר בי את הצורך, ונתן לי את היכולת לפענח את הסוד הפנימי של החיים האלה.

הכוח בחיים אלה צומח מן החולשה, זה הדבר שנדרשו לי חמישים שנה כדי להבינו. יש גבורה במחזה - אבל אין אף "גיבור" אחד. יש פה אנשים חיים, הנושאים בתוכם את הגבורה כמו מחלה העוברת בירושה. דור של אנשים חזקים -

שלכל אחד מהם יש חולשה משלו. כולם מתמודדים עם המציאות - ולכל אחד יש חלום.

כולם נאמנים - וכל אחד בוגד במשהו, לפעמים באהבת חייו, לפעמים בעצמו. ומיקה - החזקה בכולם והחלשה בכולם - היא נושאת את מחלת הנפש הנצחית של האדם: לרצות לחיות.

מי לא רוצה לחיות?

הרי לשם כך אנחנו הולכים בשדות. שדות הפלחה. שדות הנדודים. שדות הקרב. ועדיין הולכים. ועדיין בדרך.

משה שמיר

"בני גדול ושתקן ואני פה כוחנת של חג לו תופרת הוא הולך בשדות, הוא יגיע עד כאן, הוא נושא בלבו כדור של עופרת."

נתן אלתרמן

מתוך "האם השלישית"

50 שנות הליכה בשדות

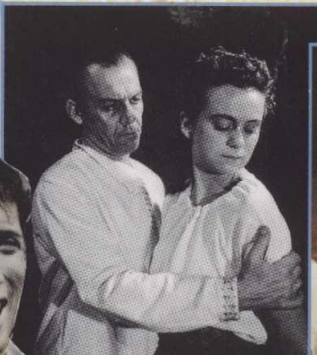
"הוא הלך בשדות" הוא הרומן הראשון של משה שמיר, וכן הרומן הראשון מחיי הקיבוץ והפלמ"ח של סופרי הדור הצעיר של שנות הארבעים במדינת ישראל. מיד לאחר הופעתו (פברואר 1948) זכה הרומן להצלחה בלתי רגילה מצד הביקורות והקהל גם יחד. הצלחה זו הביאה את מנהלו של תיאטרון הקאמרי דאז, לבקש את רשותו של משה שמיר לעבד את הרומן למחזה.

זו הפעם הרביעית שהמחזה מוצג מעל בימת התיאטרון: ביוני 1948 נערכה הצגת הבכורה של "הוא הלך בשדות" באולם מגרבי בתל-אביב על ידי תיאטרון הקאמרי. הייתה זו הצגת הבכורה הראשונה במדינת ישראל, וכמובן גם ההצגה הראשונה של מחזה מקורי במדינה. ההצגה בוימה על ידי יוסף מילוא ובתפקידים של אורי ומיקה שיחקו עמנואל בן עמוס וחנה מרון. בשנת 1956 העלה תיאטרון הקאמרי פעם נוספת את ההצגה, שוב בבימויו של יוסף מילוא, וב-1966 ההצגה הועלתה על ידי תיאטרון חיפה. ב-1966 גם הופק הסרט "הוא הלך בשדות" בכיכובם של אסי דיין ואיריס יוטבת. היום, במלאת 50 שנה לכתיבתו, מוצג המחזה על ידי התיאטרון העירוני באר-שבע

המחזה "הוא הלך בשדות" תורגם במשך השנים לאנגלית, איטלקית, ספרדית ופורטוגזית.

אסי דיין ואיריס יוטבת בסרט "הוא הלך בשדות" 1966.

חנה מרון ואברהם בן יוסף בהצגה "הוא הלך בשדות" בקאמרי 1948.

אפרת רייטן ושרון צור בהצגה "הוא הלך בשדות" תיאטרון באר-שבע 1997.

דמות הצבר

צמח הצבר איננו, למרבה האירוניה, אחד מצמחיה האותנטיים של ארץ ישראל, למרות שהוא הובא מחו"ל - קליטתו במרחב הארצישראלי עלתה כה יפה, עד שהוא נעשה לאחד מסמלי המקום המובהקים של הארץ. הגדרת דמות הצבר, גם היא איננה ביולוגית (יליד הארץ), אלא תרבותית - יחידה דורית שהתכונות המגדירות אותה אינן ארץ הלידה של חבריה, אלא מסגרות הנוער הייחודיות שהטביעו בהן חותם תרבותי. דור הצברים הוא דור שהשקפתו עוצבה בידי מערכת החינוך העברי-ציוני בארץ, דור שהעברית היתה לו שפת דיבור וקריאה והוא חונך לאור מיתוס החלוץ המתיישב והשומר.

בעיקר בולטות בתיאור דמותו של בן הארץ תכונות העוצמה הגברית והבריאות, הזרות ליהדות, גוף רזה, גמיש, חסון, שזוף וגבה קומה, צוואר ארוך, ראש עטור שיער, עצמות לחיים גבוהות, אף סולד ופנים בעלות תווים סלביים ונקיות מזקן עבות.

מרבית הצברים שהונצחו בספרות הזיכרון ונהפכו למופת לאומי היו מפקדים. הדוגמא המובהקת והמוכרת ביותר נמצאת ב"הוא הלך בשדות" של משה שמיר, שגיבורו הוא צבר בן קיבוץ, מפקד מחלקה שנופל בקרב: "בפשטות כמונבת מאליה סבר וקיבל היותו מקודת מוקד בחייהם של רבים. יפה היה לו הדבר והיה מדלג לפיכך על סלעים ולמותניו תרמיל הצד שלו, הארוז בקפידה, הקל יחסית ומונביל אחריו את טוראיו..."

דמות המפקד ההולך בראש המחנה הכתה שורש בתודעת הציבור בעיקר בזכות המושג "אחרי" שהיה לסמל עוז רוח, לנחישותו, לאחריותו ולמנהיגותו של המפקד העברי את ההתפעלות של דור המייסדים מחוסנם של הבנים הצברים - בנוסח הדברים שהובאו לעיל - יש לראות לא רק כתפיסה מיתולוגית אלא גם כהשתקפות דמותו האמיתית של הדור הצעיר.

הצבר הטיפוסי אכן הלם במידת מה את האידיאל הגופני של "היהודי החדש" ההבדלים בינו לבין הנוער המזרח אירופאי היו הבדלים טבעיים ואוניברסליים, פרי תנאי חיים שונים, אם כי החלוצים שיוו להם מימדים מיתיים.

כתב: עוז אלמוג

מתוך הספר: "הצבר - דיוקן"

הוצאת עם עובד / ספריית אופקים

הוא הלך בשדו

אורי

בן קיבוץ גת העמקים, בוגר בית ספר חקלאי, הוא בנם של וילי - המסייע לעליית נוער הפליטים לישראל, ושל רותקה, שחיי הבדידות הממושכים דוחפים אותה לזרועותיו של גבר אחר. אורי מגיב במרירות על המצב המשפחתי שנוצר.

וכאשר הוא פוגש בקיבוץ את מיקה, מערה שעלתה עם ילדי טהרן, הם מחליטים להתחתן, לאחר זמן היכרות קצר. בינתיים, אורי נקרא להתייצב לשירות הפלמ"ח, ואינו יודע שמיקה הרתה לו. אורי משתתף בפעולה מסוכנת של פיצוץ גשר בכביש החוף, כדי למנוע מהבריטים אישה אל מקום חנייתה של ספינת המעפילים, ובפעולה זו הוא נהרג.

זהו סיפור האהבה

של אורי, צבר קיבוצניק בן 19, ושל מיקה, עולה חדשה, פליטה מפולניה, המגשר על פני תהומות של גורל.

זהו סיפור ההקרבה

של צעיר היוצא בראש מחלקתו בפלמ"ח, להיאבק בצבא הבריטי ולהביא מעפילים אל חוף מבטחים, פעולה שממנה לא שב.

זהו סיפור השכול

הנורא של הוריו, וילי ורותקה, ושל קיבוץ גת העמקים כולו, המאבד את הראשון והטוב בבניו.

זהו סיפור התקופה

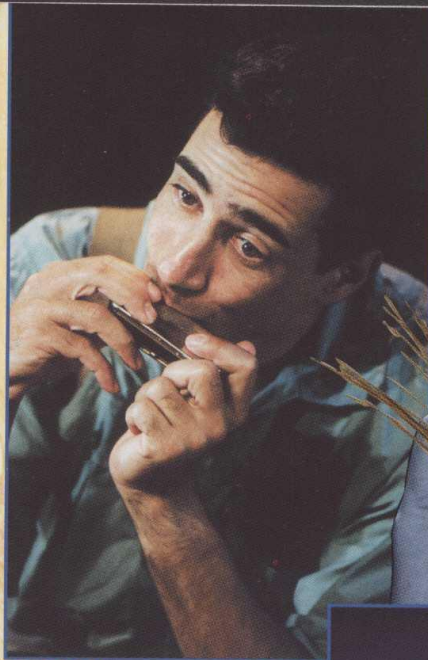
ק"ץ 46, ימי טרום המדינה; הישוב העברי מגויס להגנה לפלמ"ח ולבריגדה ופועל לשמירת האדמות העבריות ולהבאת שארית עולי אירופה בדרכים לא לגאליות.

זהו סיפור המדינה

שנאלצת, מאז ועד היום, לאורך כל חמישים שנות קיומה, להתמודד עם סיפורים של שכול והקרבה, וסוף לא נראה לסיפור הזה.

זהו סיפור התיאטרון הישראלי

המעלה היום, בדיוק חמישים שנה מאז עלה לראשונה על הבמה, את המחזה הישראלי הראשון שהוצג במדינה (ההצגה הראשונה היתה ב-31 במאי, בדיוק שבועיים אחרי הכרזת המדינה), מחזה צעיר ותוסס, ששינה את פני התיאטרון הישראלי, ונשאר רלוונטי, נוגע ומרגש עד היום.

יוצרים

משה שמיר - מחזאי

נולד בשנת 1921 בצפת. סופר עברי מהבולטים בסופרי דור תש"ח, היה חניך תנועת השומר הצעיר וחבר הנהגתה הראשית, בין השנים 1941 עד 1947 היה חבר קיבוץ משמר העמק ובמהלך תקופה זו התגייס לפלמ"ח.

שמיר היה עורכו הראשון של העיתון "במחנה" וערך את "ילקוט הרעים" ואת המדורים הספרותיים "משא", "דף חדש" ו"תיאטרון". מ-1966 היה חבר מערכת העיתון "מעריב" ועורכו הספרותי. בין יצירותיו הספרותיות: "במו ידי" (פרקי אליק) 1951, "תחת השמש" 1950, "ני עירום אתה" 1959. גיבור סיפוריו מתקופה זו הוא בן הארץ - הצבר, אידאליסט שחיי ואישיות מעוצבים על פי אתגרי התקופה.

"הוא הלך בשדות" הופיע כרומן בשנת 1947, וב-1948 עובד למחזה והועלה לראשונה על הבמה על ידי התיאטרון הקאמרי. עוד מיצירותיו הספרותיות - "מלך בשר ודם" - רומן הסטורי שנכתב ב-1954, "כבשת הרש" 1956. בין מחזותיו שהוצגו בתיאטרוןי ישראל ובעולם: "קילומטר 56" 1949, "בית הלל" התשי"א, "ליל סופה" 1954, "מלחמת בני אור" 1955, "מאגדות לוד" 1958, ועוד. קבצי סיפורים שכתב שמיר: "נשים מחכות בחוץ" 1952, "החוט המשולש", "אפילו לראות כוכבים", ועוד. מסיפוריו לילדים ולנוער: "אחד אפס לטובתנו", "כולם ביחד", "הגלגל החמישי", "במו ליבו: פרקי סבא לובה" פרסים ספרותיים: פרס ביאליק, פרס ברנר, פרס ישראל ואחרים בארץ ובחוץ לארץ.

גדי ענבר - במאי

בוגר המגמה למשחק בסמינר הקיבוצים '79 והאקדמיה האמריקאית לאומנויות הבמה (A.A.D.A) בניו יורק '83. בין עבודותיו: "נפט" בתיאטרון צוותא (פרס הבימוי, פסטיבל עכו '87), "אלמנות" בתיאטרון הספריה (פרס ראשון, פסטיבל עכו), "הבחורים בדלת ממול" בתיאטרון הספרייה (1991), ובתיאטרון הבימה (1995), "דלתות" בתיאטרון לילדים ולנוער, "כסף של אחרים" והגולד האחרון בתיאטרון באר שבע, "דרך החופש" בתיאטרון הספרייה.

ביים להקות צבאיות, תכניות טלוויזיה ושימש כמורה לדומה ומדריך סדנאות משחק. בעשר השנים האחרונות מכהן כמנהל קריאטיבי במשרדי הפרסום הגדולים ולאחרונה בעליו של משרד פרסום מצליח.

מאיר בנאי - מוסיקה

מלחין תמלילן וזמר, הוציא עד היום 6 תקליטים שנמכרו בלמעלה מ-200,000 עותקים: "גשם" (87), "הופעה חיה" (88), "צבעים משתנים" (89), "ובינהם" (92) - תקליט שהעניק לו את הזכיה כ"שיר השנה" ו"זמר השנה", וכן "מנגינת הנדודים". כתב את שיר הנושא לסרט "שוברים" - "שירו של שפשיף" (86) ואת שיר הנושא לסרט "נדיה" - "חלומות אחרים" (88). זכה בפרס על כתיבת המוסיקה להצגה "הצב הצבי" (93). הלחין את המוסיקה להצגה "חום גבוה" שהועלתה בתיאטרונטו וכן כתב את המוסיקה לסדרת הטלוויזיה "קפה פריז".

אבי שכי - תפאורה

בוגר המגמה לעיצוב בחוג לתיאטרון - אוניברסיטת תל אביב. זכה בשלוש מילגות הצטיינות מטעם קרן שרת. זכה בפרס ע"ש פינקל על עיצוב תפאורה להצגה "פיצפונת ואנטון", פרס ראשון לעיצוב תפאורה, פסטיבל עכו 95 על האופרה "הגלגול". בין ההצגות להן עיצב תפאורה - תיאטרון בית לסין; "שרוף את זה" (בשיתוף תיאטרון באר שבע), "נומה עמק", "מסעותי עם דודתי", "אמנות", "ספר הגונגל" בתיאטרון החאן; "מי תהום", "לאונס ולנה", "רציחות קטנות", "לס מואה טמה", "אהבת מוות", "אנטיגונה". בתיאטרון באר שבע: "רק בימי ראשון", "באופן יחסי", "לחנך את ריטה". בתיאטרון הבימה: "זהב", "פצפונת ואנטון", "ריחות", "על החיים ועל המוות". וכן באוניברסיטת תל אביב, בית צבי ובסמינר הקיבוצים. בטלוויזיה עיצב תפאורה לסדרה "זהו זה".

עפרה קונפינו - תלבושות

בגרת לימודי תואר ראשון בעיצוב תפאורה ותלבושות של אוניברסיטת תל אביב. ב-14 שנים האחרונות שהתה בארה"ב שם סיימה תואר שני בעיצוב תפאורה ותלבושות באוניברסיטת ניו יורק. בתיאטרון באר-שבע עיצבה תלבושות להצגה "שיר חדש". כמו כן עבדה בהפקות שונות בתיאטרונים בסאן פרנסיסקו וניו יורק.

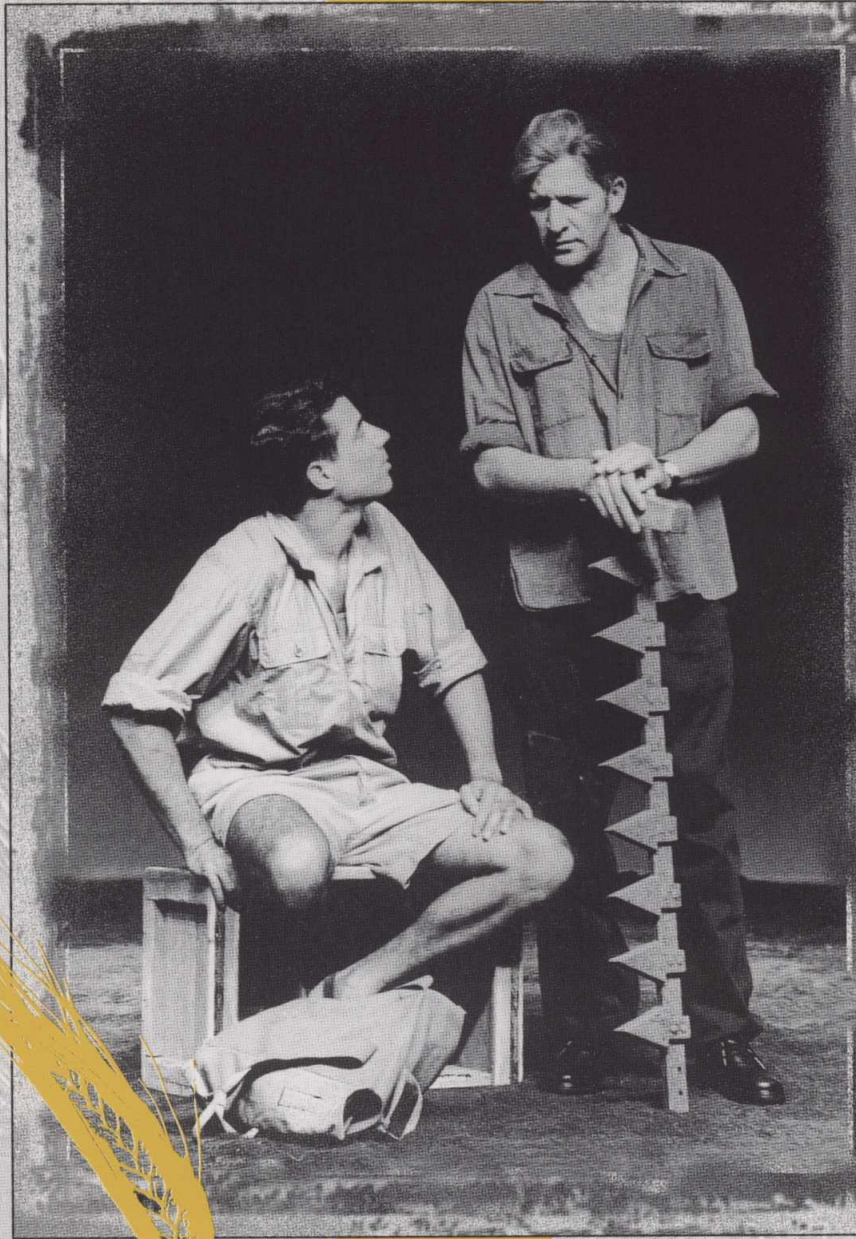
עמיר ברנר - תאורה

למד במגמת עיצוב בחוג לתיאטרון באוניברסיטת תל אביב, מרצה לתאורה באוניברסיטת תל אביב ובסמינר הקיבוצים בין עבודותיו - בתיאטרון בית לסין: "סילביה", "כחול בוטרי", "אן עדן דרום", "ערפל". בתיאטרון חיפה: "הדוד מקייפטאון", "השקרן". בתיאטרון באר שבע: "החטא ועונשו", "כסף קל". בתיאטרון הבימה: "מלינקי", "מחול המוות". בתיאטרון החאן: "קילר ג'ו", "אנטיגונה". בתיאטרון הספרייה: "הנס של אנטוניוס", "כובע מלא גשם", "הנרי הרביעי". עיצב תאורה למחזות הזמר - בתיאטרון בית לסין: "ספר הגונגל", גולן הפקות: "צלילי המוסיקה", "זורבה", בתיאטרון העממי: "יוסף וכתונת הפסים", מופעי בידור: "בנות פסיה", "לידיס אנד גנטלמן", "כשצביקה פגש את חנה". עיצב תאורה לאופרה "אדיפוס רקס" בהפקת הסמפונית ירושלים. בתיאטרונטו: "אוידיפוס בשמיים", "עגועי לקסינגר", "לאורך הקירות".

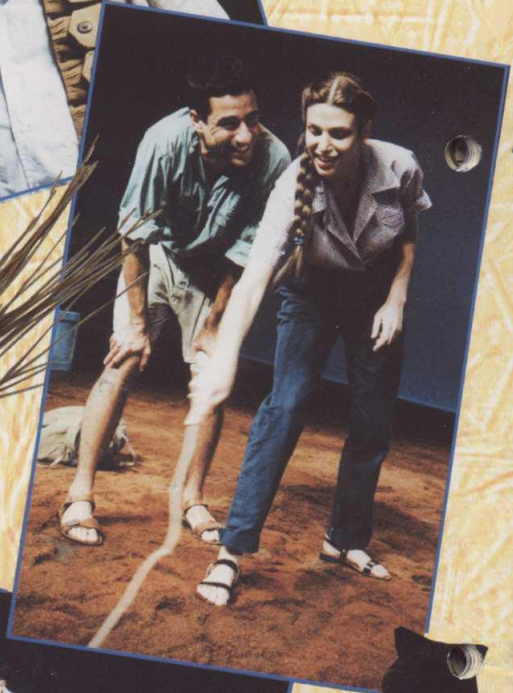
גליה פרדקין-וינגרטן - תנועה

מורה לתנועה במגמות למשחק בבית צבי ובסמינר הקיבוצים, כוריאוגרפית, הגישה עבודות ל"גוונים" ב"הרמת מסך". בין עבודותיה: "לרקוד עם אבא" ו"מוחמד מנדל", בתיאטרון הנוער: "אני והמלך".

שחקנים

(לפי סדר א'-ב')

חן אלון - ג'ינג'י ; קינצניק

בוגר ביה"ס למשחק בית צבי 95. זוכה פרס התלמיד המצטיין ע"ש צבי קלייר. בתיאטרון הספרייה השתתף בהצגות: "להלביש ערומים", "הנס של אנטוניו הקדוש", "מניפה של ליידי וונדרמיר", בלהקת התיאטרון מחול של רות זיו-אילל: "פרק ה'", בתיאטרון באר שבע: "המלאך הכחול" (לוץ אייזנדרוף), "הפסנתר של ברטה" (יהושע אוסוביצקי), "שיר חדש" (ראלף ברגר).

שלמה בר שביט - אחד קינצניק

בוגר בית הספר הדרמטי שליד תיאטרון הבימה, במלחמת העצמאות שירת בפלמ"ח בלהקת הציזבוטרון ומאז שחקן וחבר בתיאטרון הלאומי הבימה. בשנים 60-1958 היה בהנהלת התיאטרון וב-79-1977 כיהן כמנהל האמנותי של התיאטרון. גילם למעלה מ-200 תפקידים ביניהם: ריצרד ה-3 (ריצרד), "הכסאות" (הוקן), "הקמצן" (הרפגון), "המלביש" (נורמן), "בערבות הנגב" (דני), "המפקח בא" (המפקח), "גבירתי הנאור" (קולונל פיקרינג), "אירמה לה דוס" (הבארמן), "קובלן" (יאנוש), "המלך ליר" (השוטה), "מרי סטיוארט" (לורד לסטר). בתיאטרון באר שבע: "ציד המכשפות" (סגן המושל דנפורת), "אהבה וזכרוך" (ברט אנדרוס), "שיר חדש" (גייקוב). בתיאטרון בית לסיק: "המחיר" (סלומון), "דואט לאחת" (הפסיכיאטר). בתיאטרון הקאמרי: "בויטרה" (הגביר).

מירב גרי - רותיקה כהנא

סיימה לימודי משחק באנגליה. שיחקה בתיאטרון הבימה: "ידיים מזוהמות", "תשוקה", "מירלה אפרת" בתיאטרון הקאמרי: "מקום אחר", בתיאטרון בית לסיק: "סיפור אהבה בשלושה פרקים", "חצוצרה בואדי", "ילדה של כולם". בתיאטרון באר שבע: "כולם היו בני", בתיאטרון לילדים ולנוער: "שרה גיבורת נילי". הפקה עצמאית של ערב שירי יהודה עמיחי "כמעט שיר אהבה". בפסטיבל התיאטרונטו: תרגמה ושיחקה "חום גבוה", בטלויזיה: "שם נרדף", "שבעה", "עניין של זמן".

אילן גרזי - אילנה ; דודה

בוגר הסטודיו למשחק של ניסן נתיב שנת 1993. בין ההצגות בהן השתתף - תיאטרון הקבוץ: "הם יגיעו מחר", תיאטרון ארנה פורת לילדים ולנוער: "הילדה שאני אוהב", "צבע הפנינה", "שמונה בעקבות אחד", טדי הפקות: "אני, יודה ואחותו של הרמטכ"ל", תיאטרון משלנו: בימיו ומשחק ב"נפוליאון חי או מת", העמותה לקידום התיאטרון: "חנה סנש".

אלכס וינגרט - סמיון ; קינוצניק

בוגר בית צבי 1994. בין ההצגות שהשתתף - בתיאטרון בית לסיך: "סיפורו של זרע", בתיאטרון לילדים ולנוער: "בכי תמרורים", "ילקוט ותיק", "בירה ודי". בתיאטרון חיפה: "בני ערובה" (מוראלס), "המליונרית מנאפולי" (הרופא), "אנטיגונה" (הקפטן).

עמי טראוב - אברהם

למד תיאטרון ב "EAST 15 ACTING SCHOOL" בלונדון, עם סיום לימודיו הצטרף לפרויקט עין הוד של התיאטרון העירוני חיפה. בין ההצגות בהן השתתף בתיאטרון חיפה: "גוקר", "ליל העשרים", "מלון הולך למוות", "שגא קטן", "אמונה אהבה תקווה", "בונבנטורה", "שש דמויות מחפשות מחבר", "כשהיא רוקדת" ועוד. בתיאטרון הבימה: "נשי טרויה", "בומקר", "המלט", "אורפטיאה", "האב". בתיאטרון הקאמרי: "מלאכים באמריקה". תיאטרון לילדים ולנוער: "שמוליק של זוהרה". תיאטרון הסימטה: "פלישות קטנות". בקולנוע: "מסע אלונקות", "צלילה חוזרת", "לא לשידור", "נגוע", "קופסא שחורה". תיאטרון באר שבע: "שיר חדש" (דוד מורטי).

זיאור ייני - פסח

בוגר בית הספר הדרמטי שליד "הבימה", השתלם בשירה ובמוסיקה בפריס בין ההצגות שהשתתף - תיאטרון הקאמרי: "כנרת כנרת", "מרי סטיארט", "קפטן קרגיוו", "תבאי", "עלובי החיים". בתיאטרון הבימה, בלהקת התרנגולים, במחזמר "איי לייק מייק", "הלוך הלכה החברה". שיחק תפקיד ראשי בסרט "לאן נעלם דניאל גקס". הפיק, ביים ושרב"ע ערב שירי תיאודורקיס וב"קלניקה", בתיאטרון הפרינג: "מדיאה" (קריאון). בתיאטרון חיפה: "אופרת היהודים", "הוליווד", "מעגל הגיר הקווקזי", "בני ערובה", "אנטיגונה", "הקפטן", "ציפור מתוקה של נעורים", "מלאכים באמריקה". בנוסף הוציא תקליט של "שירי ויסוצקי".

עמוס לביא - וילי כהנא

בוגר סמיון הקינוצים. השתתף בהצגות בתיאטרון באר שבע: "אסקוריאלי", "החקירה השלישית", "המתחזה" (אליביוס), "החטא ועונשו" (ארקדי פטרוביץ), "אשת האופה" (אנטוניו), "המלאך הכחול" (פרידריך בומבלד). בתיאטרון החאן: "מי תהום", "ציד עכברושים", "אגממנון נוה צדק", "מחלקה 3 כיתה 1", "מחזור", "עד מוות". הבימה: "סנגר" (שבתאי), "מאחורי הגדר", "ירונות", "עוולה". תיאטרון בית לסיך: "יצרים", "טנזי", "המלך (תורגמן)", "בן חור והרבנית" (בן חור). זוכה פרס השחקן בפסטיבל עכו. בצוותא: "שדות החיטה הנצחיים", "נגמל - סיפור חיים". כמו כן השתתף בסרטים רבים ביניהם: "מנת יתר", "בנות", "שחור", "חימו מלך ירושלים", "עד סוף הלילה", "קשר דם", "דרמות" - "משחק חייו", "שכטה", "האח של דריקס" ו"קמפיין". בטלוויזיה: "מישל עזרא ובניו" סיטון, "קו 300", "תמונות יפואיות" ועוד. זוכה פרס האוסקר הישראלי על תפקידיו בסרטים "שחור", "נשים" ו"המונה דופק".

ורדי מוסקוביץ - רפי ; צוצניק

בוגר בית צבי שנת 96. בין ההצגות שהשתתף: תיאטרון באר שבע - "הפסנתר של ברטה" (לוליק פיינברג), "פרלוד לנשיקה" (טיילור), "דני והים הכחול" (דני). תיאטרון הספרייה - "מעגל הגיר הקווקזי" (המספר), "כובע מלא גשם" (פולו פופ). תיאטרון הילדים והנוער - "שמונה בעקבות אחד" (איתן). תיאטרון יובל - "תעלולי נאסר אבדון" (הסולטן). טלוויזיה - "אנחנו לא כאלה" (בני). קולנוע - "גיבורים קטלניים".

נטלי נאמן - צילה; רקדנית; פלמ"חניקית

בוגרת בית צבי שנת 95. בין ההצגות שהשתתפה: בית צבי - "לצאת מכאן" (ארלי), "איזון עדין" (גוליה), "הפטנט" (ננסי). הצגת יחיד במסגרת הפרינג' צוותא 2, "לבן על לבן". בנוסף שיחקה ב"דני והים הכחול" (רוברטה), "רקברט תשוקה ודיכאון" (רחל שיר). הצגות ילדים - "עוז לי גוף לי". כמו כן עיבדה ספר של אילנה ברנשטיין.

שגית סגל - חנהילה; פלמ"חניקית

בוגרת סמינר הקיבוצים שנת 97. בין ההצגות בהן השתתפה: בסמינר הקיבוצים: "לדבר עם" (מקדונלד). במחזמר "צ'רטי מתוקה" (אורסולה), "אקווס" (גיל). משתתפת בפרייקט תיאטרון מיוחד בבימויו של איציק וינגרטן.

מרגלית סטנדר - גיתה

למדה משחק בסטודיו של הבימה. עבדה כמורה לדרמה בסטודיו למשחק של טורונטו, כן ניהלה סטודיו למשחק בבאר שבע. 1978 סיימה קורס לבימוי בלונדון. שיחקה בתיאטרון הקאמרי בשנים 65-1960 ובתיאטרון העירוני חיפה בשנים 67-1965. היתה ממייסדי תיאטרון באר שבע ונמנית על צוות שחקניו עד היום. בין ההצגות שהשתתפה: "הלילה ה-12" (אוליביה), "ריצ'רד השלישי" (ליידי אן), "מעין הכבשים" (לאורנסיה), "שלוש אחיות" (נטשה), "עושה הנפלאות" (גב' סאליבן), "אגדות מערות וינה" (ואלרי), "סיכסוכים" (גין), "דון גואן חוזר מהמלחמה" (האם), "מקהלת אי ההסכמה" (רבקה), "תזמורת על תנאי" (צ'קובסקה), "תמונות ציד" (ברברה), "מפיסטו" (מרים קרוגה), "ציד המכשפות" (אן פאטנס), "אנה פרנק" (אדית פרנק), "קיץ ועשך" (גב' באסט), "נוכלים ואוהבים" (ליידי בונטיפול), "אשת האופה" (אנזל), "פרלוד לנשיקה" (גב' בול), "כסף של אחרים" (בי סוליבן). הפיקה תיאטרון של דקה, "וילך זקן מזקנתו" שהוצגה בפסטיבל עכו 91. עבודות בימוי בתיאטרון באר שבע: "ההבטחה", "תרגיל בחמש אצבעות", "לא ביום ולא בלילה".

אריאל פורמן - בינרמן

החל דרכו בתיאטרון ה"חמאם" ב"מגילה". שיחק 5 שנים בתיאטרון האוהל: "ריצ'רד ה-3", "הצמא והרעב" ועוד. בתיאטרון הבימה השתתף בין היתר בהצגות: "פראינט", "הכל יחסי", "משחק החלומות", "בן ערובה", "צוואתו של כלב".

בתיאטרון לילדים ולנוער: "פלאוטוס", "בית ספר לשחקנים" ו"נחמך". בהפקות מסחריות: "גבירתי הנאוק" ו"אירמה לה דוס". בתיאטרון באר שבע: "הלילה ה-12", "אגדות מערות וינה", "אופרת הקבצנים", "עקרונות הכתיבה", "קומדיה של טעויות", "טובת המולדת", "הביצה", "שם המשחק", "דון זואן", "מפיסטו", "מהומה רבה על לא דבר", "כטוב בעיניכם", "ציד המכשפות", "הנסיכה והרועה", "אנה פרנק", "כולם היו בני", "זינגר", "יתוש בראש", "מ' בטרפליי", "קיץ ועשך", "בית המלאכה", "סוחר התהילה", "כסף קל", "אשת האופה", "חלום ליל קיץ", "פילדלפיה, אני בא", "המלאך הכחול", "פרלוד לנשיקה", "כסף של אחרים", "שיר חדש" (מיירון ברגר). בתיאטרון הספרייה: "הבעל האינדאלי".

שרון צור - אורי כהנא

בוגר מסלול משחק בחוג לאמנות התיאטרון של אוניברסיטת תל אביב 1993. בין ההצגות שהשתתף בתיאטרון לילדים ולנוער: "אורי", הנחה את המופע המוסיקלי "25 שנה לתיאטרון" בתיאטרון הקיבוץ; "כינרת כינרת", "נחלת בנים" בהפקות פרטיות; "עוץ לי גוץ לי", "הגיבן מנוטרדם" "ארמונות בחול", "מעשה בחמישה בלונים" בטלוויזיה; "הדוד פרץ ממריא", משתתף בסדרה "קפה פריז" ומנחה את תוכניות הילדים "הכיתה המעופפת" ו"כדור פורח" בטלוויזיה החינוכית; "רחוב סומסום" ו"עשרים פלוס".

אפרת רייטן - מיקה

סולנית בלהקת פיקוד דרום, בוגרת הסטודיו למשחק של יורם לוינשטיין שנת '96. טלוויזיה: דרמות של ערוץ 3. "קפה פריז", "משחקי אהבה", מנחה פעילה בערוץ הילדים "הכיתה המעופפת" השתתפה בהצגות ילדים רבות. "מסיבת הפתעה" וכן הנחתה את הפסטיבל.

מאיה שעיה - דינה ליה; קינוצניקית

בוגרת בית צבי '96. בתיאטרון הספריה: "כובע מלא גשם", במרכז הפרינג: "לוקח את הזמן" שיחקה בתפקיד אורח בסדרה "הפורן". בתיאטרון באר שבע: "שיר חדש" (הני ברגר).

חיים גרינשפון - מנהל מוסיקלי ואקורדיוניסט

בוגר האקדמיה למוסיקה ע"ש רובין באוניברסיטת תל אביב במגמות הלחנה ופסנתר. עובד כמלחין, מנהל מוסיקלי, קונצרטים ואקורדיוניסט בהצגות ובמחזות זמר שונים. בין ההצגות בהן השתתף - תיאטרון החאן; "קאליגולה", תיאטרון לילדים ולנוער; "הכל על הקול במבור הגדול", תיאטרון חיפה; סיפורו של סוס; "כובע הקש האיטלקי", תיאטרון הקאמרי; "היער", "החילוני האחרון", "יאקיש ופופצה", "קולאהס", "שירה", "האישה המופלאה שבתוכינו", הבימה; "מעגל הגיר הקווקזי", "סלאח שבתי", "קברט", "הנפש הטובה מסצ'ואן", "הילד חולם", תיאטרון באר שבע; "הנסיכה והרועה", "זינגר", "מאדאם באטרפלי", "המתחזה", "סיד", "הרציף המערבי", "חלום ליל קיץ" ועוד; פסטיבל עכו; "בצחוק ודמע יהודה נפלה", "מופע האש של קבוצת זיק ואלדד לידור". הפקות פרטיות: "גבירתי הנאוה", "אמריקה", "החיים על פי לסלאו".

BEER - SHEVA
MUNICIPAL THEATRE

BY: **MOSHE SHAMIR**

DIRECTED BY: **GADI INBAR**

MUSIC BY: **MEIR BANAY**

SET DESIGNED BY: **AVI SECHVI**

LIGHTING BY: **AMIR BRENER**

COSTUMES DESIGNED BY: **OFRA CONFINO**

CHOREOGRAPHY: **GALIA FRADKIN - WEINGARTEN**

THE CAST:

JINJI - **CHEN ALON**

KIBUTZNIK - **SHLOMO BAR-SHAVIT**

ILANA - **ILAN GERZI**

RUTKE KAHANA - **MERAV GERI**

SEMION - **ALEX VEINGART**

AVRAHAM - **AMI TRAUB**

PESACH - **LIOR YAINI**

VILI KAHANA - **AMOS LAVI**

RAFI - **VARDI MOSKOVITCH**

PALMACHNIKIT - **NATALI NE'EMAN**

PALMACHNIKIT - **SAGIT SEGAL**

GITA - **MARGALIT STENDER**

BIDERMAN - **ARIEL FURMAN**

URI KAHANA - **SHARON TSUR**

MICA - **EFRAT RAYTEN**

DINA - **MAYA SCHEYE**

MUSICAL DIRECTOR & ACCORDIONIST - **HAIM GRINSHPON**

DRUMMER - **TZVIKA YAFFE**

FORMER DIRECTORS OF THE THEATRE:

GERI BILU - FOUNDER DIRECTOR DURING 1973-1981

TSIPI PINES - DIRECTOR DURING 1981-1993

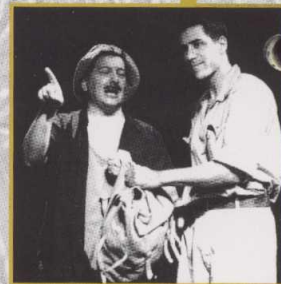
GADI ROLL - DIRECTOR DURING 1993 -1996

THE THEATRE IS SUPPORTED BY:

THE MINISTRY OF EDUCATION AND CULTURE

THE BEER-SHEVA MUNICIPALITY

HE WALKED THROUGH THE FIELDS

BEER SHEVA MUNICIPAL THEATRE
ZALMAN SHAZAR BLVD.
BEER SHEVA, ISRAEL
TEL: 07-6230820 FAX: 07-6237705

BEER - SHEVA
MUNICIPAL THEATRE

HE
WALKED
THROUGH
THE
FIELDS
BY: MOSHE SHMIR

